

---

devI kRita shrI ve NkaTeshA prAtaH stuti

श्रीवेङ्कटेश प्रातःस्तुती देवीकृत

Document Information

Text title : veNkaTeshA prAtaH stuti devIkRita

File name : venkaTeshaprAtaHstutigaruDapurANa.itx

Category : suprabhAta, vishhnu, venkateshwara, vishnu, garuDapurANa

Location : doc_vishhnu

Author : Traditional

Proofread by : Malleswara Rao Yellapragada malleswararaoy at yahoo.com and Avinash Sathaye

Description-comments : Garuda Purana 3,25.47-59

Latest update : August 4, 2012

Send corrections to : sanskrit at cheerful dot c om

This text is prepared by volunteers and is to be used for personal study and research. The file is not to be copied or reposted without permission, for promotion of any website or individuals or for commercial purpose.

Please help to maintain respect for volunteer spirit.

Please note that proofreading is done using Devanagari version and other language/scripts are generated using **sanscript**.

September 25, 2024

sanskritdocuments.org

श्रीवेङ्कटेश प्रातःस्तुती देवीकृत

सा द्वारदेशे श्रीनिवासस्य देवी स्वामिपुष्करिणीं दृष्ट्वा कैश्च सार्धम् ।
स्वामिन्दरे श्रीनिवासेति सा तं ब्रह्मादीनां तारकं सम्प्रदध्यौ ॥ १ ॥

देवैः सार्धं पालनार्थं य विष्णुरस्त्येव नित्यं पुष्करिण्यां जलेषु ।
अतः स्वामिपुष्करिणीति यादुस्तत्र स्नानं कन्यकान्याश्च यकुः ॥ २ ॥

शुश्रिर्भूत्वा श्रीनिवासं य देवास्तमुं विविशुः शुद्धभक्त्या भगोन्द्र ।
यथोपदिष्टं गुराणा तथैव यक्ते कन्याश्च सर्वं भगोन्द्र ॥ ३ ॥

तदा उरिर्दृश्यामास तस्यै स्वकं रूपं सुप्रतीके सुपूर्णम् ।
सा कन्यका श्रीनिवासस्य रूपं ददर्शा भक्त्या स्वमनोऽभिरामम् ॥ ४ ॥
सुवर्णचित्रं वसानं वसानं सोष्णीषकं कञ्चुकं संदधानम् ॥ ५ ॥

मृगोत्थमदगन्धेन सुरभीकृतद्विष्णुभम् ।
पुण्डरीकविशाखाक्षं कंबुग्रीवं मलाभुजम् ॥ ६ ॥

उभयज्ञोपवीताङ्गं साक्षात्कन्दर्पसन्निभम् ।
जगन्मोहनसौन्दर्ये कोमलाङ्गं मनोहरम् ॥ ७ ॥

दृष्ट्वा य कन्या मुमुद्रे रोमाञ्चितसुगात्रका ॥ ८ ॥

तदर्शनाद्वाद्यपरिप्लुताशया प्रेमशाय रोमाश्रुकुलाकुलेक्षणा ।
ननर्त देवी पुरतस्तस्य विष्णोः सा ध्वस्तदोषा परमादरेण ।
आनन्द मां पाळि सुभं य दत्त्वा मुकुन्द मां पाळि विमुक्तिदानात् ॥ ९ ॥

मां पाळि नित्यं ह्यरविन्दनेत्र प्रसन्नदृष्ट्या करुणासुधार्द्र ।
गोविन्द गोविन्द सुदुःखितां मां ज्ञानादिदानेन लि पाळि नित्यम् ॥ १० ॥

जनार्दन त्वं लि सुदुष्टसंगाङ्कामादिरूपान्साततं वर्जयित्वा ।
उरे उरे मां साततं पाळि दैत्यान्समाहृत्य प्रबलान्विघ्नरूपान् ॥ ११ ॥

रमेश मां पाळि यतुर्भुषेश विश्वेश मां पाळि सरस्वतीश ।

रमेश मां पाडि निदानमूर्ते वृन्दारवृन्दैर्वन्दितपादपद्म ॥ १२ ॥
 अेवं तु नत्वा परमादरेण तुष्टाय विष्णुं परमं पुराणम् ।
 लक्ष्या सदा येऽविदिता गुणाश्च असंख्याताः संति विष्णौ य वीश ॥ १३ ॥
 तेषां सकाशादतिबाहुल्यसंख्या गुणा हरौ तेऽविदिता वै रमायाः ।
 अतो हरे स्तवने क्वास्ति शक्तिस्तथापि यत्नं स्तवने ते करिष्ये ॥ १४ ॥
 तव प्रसादाय्य रमाप्रसादाद्धिप्रसादात्भारतीशप्रसादात् ।
 रुद्रप्रसादात्स्तवनं ते करिष्ये तथापि विष्णो मयि शान्तिं कुरुष्व ॥ १५ ॥
 यद्वि प्रसन्नोऽसि मयि त्वमीश त्वत्पादमूले देडि भक्तिं सदैव ।
 त्वदर्शनादेव शुभाशुभं य नष्टं मदीयं ह्यशुभं य नित्यम् ॥ १६ ॥
 त्वन्मायया नष्टमिमं य लोकं मदेन मत्तं बधिरं यान्धभूतम् ।
 अैश्वर्ययोगेन य यो डि मूको जातः सदा दीनगुर्वादिकेषु ॥ १७ ॥
 मां देडि अैश्वर्यमनुत्तमं त्वत्पादारविन्दस्य विरुद्धभूतम् ।
 त्वं देव मे देडि सतां य संगं तव स्वरूपप्रतिपादकानाम् ॥ १८ ॥
 पुत्रादीनामैडिकं वासुदेव दग्ध्वा य मे देडि पादारविन्दे ।
 सद्द्वैषणवे डियमाणं य कोपं दग्ध्वा य मे देडि पादारविन्दे ॥ १९ ॥
 द्रव्यादिडे डियमाणं य लोभं दग्ध्वा वै मे देडि पादाब्जमूले ।
 पुत्रादिडे डियमाणं य मोहं दग्ध्वा य मे देडि पादाब्जमूले ॥ २० ॥
 विद्यापुत्रद्रव्यजातं मदं य दग्ध्वा य मे देडि पादाब्जमूले ।
 सद्द्वैषणवासलमानस्वरूपं दग्ध्वा मात्सर्यं पाडि मां वेङ्कटेश ॥ २१ ॥
 मन्त्रं य मे देडि निदानमूर्ते येनैव मे स्यात्तव संगश्च भूयः ।
 नान्यं वृणो तव पादाब्जसंगात्तदेव मे देडि मम प्रसन्नः ॥ २२ ॥
 षतीरितः श्रीनिवासः प्रसन्न उवाच देवो ह्यमृतस्त्रवं य ।
 अत्रैव कन्ये प्रजपस्व मन्त्रं सुगोप्यरूपं परमादरेण ॥ २३ ॥
 वक्ष्यामि मन्त्रं परमादरेण शृण्वद्य भक्त्या परमादरेण ।
 अन्तःस्थमन्त्रं ह्याद्यसंयुक्तमेव सभिन्दु तद्गत्स्पर्शकाधेन युक्तम् ॥ २४ ॥
 ओकारयुक्तं प्रथमान्तःस्थयुक्तं समन्त्रिकोणो योष्माण्डा संयुतं य ।
 तकारसक्तं स्पर्शमन्तः स्थयुक्तमाधेन्त ओकारसमन्वितं य ॥ २५ ॥

अनेन मन्त्रेण तवेप्सितं य भवेद्धि कन्ये नात्र विचार्यमस्ति ।
 अवे स उक्त्वा श्रीनिवासो हरिस्तु प्रतीकवर्षाथामास उपम् ॥ २६ ॥
 नत्वा तु सा श्रीनिवासं य देवी उवास उ स्वाभिसरःसमीपे ।
 तस्मिन्दिने ब्राह्मणार्थांश्च सर्वान्संतर्पयामास य चंद्रसान्नैः ॥ २७ ॥
 सायङ्काले श्रीनिवासस्य दृष्ट्वा उत्साहउपैः श्रीनिवासप्रतीकैः ।
 साकं भक्त्या सम्प्राणभ्याथ देवी प्रदक्षिणं श्रीनिवासस्य सुष्ठु ॥ २८ ॥
 ननर्त देवी सुप्रतीकस्य यात्रे लज्जं त्यक्त्वा जय देवेति योक्त्वा ।
 आनृतकाले य उरेश्च वक्त्रं दृष्ट्वा य दृष्ट्या तु परं ननर्त ॥ २९ ॥
 ममाद्य गात्रं पावितं श्रीनिवास ममाद्य नेत्रं सकलं संभभूव ।
 ममाद्य पादौ सार्धकौ यैव जातौ प्रदक्षिणं श्रीनिवासेश कृत्वा ॥ ३० ॥
 उस्तौ य मे सार्धकावध जातौ अत्रे कृत्वा उस्तशब्दं मुरारेः ।
 अवे वदन्ती प्रीणयन्ती य देवं जगाम सा स्तोत्रवयः कदम्बैः ॥ ३१ ॥
 देवास्तदा दुन्दुभयो विनेदिते तन्मस्तके पुष्पवृष्टिं य यक्षुः ।
 तस्मिन्काले उभयोः पार्श्वयोश्च नृत्यं यक्षुर्देवतावास्नार्यः ॥ ३२ ॥
 तथैव तास्तलशब्दं य कृत्वा तदा सर्वा नमनं यापि यक्षुः ।
 आनन्दशैले सर्वदा त्वित्यमेव सा सर्वदा नर्तयन्ती य वीन्द्र ॥ ३३ ॥
 आनन्दमग्नं सापि देवी जगाम स्वमाश्रमं जैगिषव्येण सार्धम् ।
 यात्रामेवं ये न कुर्वन्ति वीन्द्र तेषां य सर्वं निष्कलं यादुरार्याः ॥ ३४ ॥
 गत्वाश्रमं जैगिषव्येण सार्धं गुरुं त्वपृच्छद्वेङ्कटेशस्य मन्त्रम् ।
 मन्त्रस्यार्थं ब्रूहि मे जैगिषव्य मन्त्रावृत्तिं कुर्वतां वै कृलाय ॥ ३५ ॥
 जैगीषव्य उवाच ।
 शृणुष्व भद्रे वेङ्कटेशस्य नाम्नस्तवर्थं श्रुत्वा लुदये संनिधत्स्व ॥ ३६ ॥
 विति ल्युत्तमवाची स्याद्यैति ज्ञानमुदाहृतम् ।
 ककारः सुभवाची स्याद्वृत्ति चित्तमुदाहृतम् ॥ ३७ ॥
 षशत्वमात्मवाचि स्यादेवं ज्ञेयं तु कन्यके ।
 पूर्णज्ञानं सुभं वित्तं व्याप्तत्वाद्यङ्कटाभिधः ॥ ३८ ॥
 व्य (वे) मिन्द्र्यादिकं प्रोक्तं व्यङ्गभूतं हरौ यतः ।
 कटश्च समुदायार्थो व्यं (वें) कटश्चेन्द्रियौघकः ॥ ३९ ॥

स्वस्मिन्प्रेरयते यस्मात्तस्माद्व्यङ्कटनामकः ।
 विषये प्रेषयेन्नित्यमतो व्यङ्कटनामकः ॥ ४० ॥
 विशिष्टज्ञानरूपत्वाद्येति मुक्ताः सदा स्मृताः ।
 मुक्तानां य समूहस्तु व्यङ्कटेति प्रकीर्तितः ॥ ४१ ॥
 सदा मुक्तसमूहानामीशत्वाद्यङ्कटाभिधः ।
 लिङ्गद्वेषमतो ज्जुवो व्यङ्कटेति समाहृतः ॥ ४२ ॥
 लिङ्गानां यैव स्वामित्वाद्यङ्कटेशेति संज्ञितः ।
 दैत्यानां य समूहास्तु ज्ञानादिविधुरा यतः ।
 अतो दैत्यसमूहस्तु व्यङ्कटेति प्रकीर्तितः ॥ ४३ ॥
 तेषां संदरशो षशस्त्वतो व्यङ्कटनामकः ।
 आनन्दस्य विरुद्धत्वात्कामकोषाद्यो गुणाः ॥ ४४ ॥
 व्यङ्कटा षति सम्प्रोक्तास्तेषां नाशयिता प्रभुः ।
 अतस्तु व्यङ्कटेशाभ्य अेवं ज्ञात्वा जपं कुरु ॥ ४५ ॥
 अेवं व्यङ्कटमाहात्म्यं श्रुत्वा देवी भगेश्वर ।
 निद्रां यकार तत्रैव रात्रौ पित्रा सखैव य ।
 ब्राह्मे मुहूर्ते चोत्थाय हृदि सस्मार कन्यका ॥ ४६ ॥
 (व्यङ्कटेशस्य प्रातः स्तुतिः) ।
 श्रीव्यङ्कटेशश्च नृसिंहमूर्तिः श्रीवरदराजश्च वराहमूर्तिः ।
 श्रीरङ्गशायी य अनन्तशायी कुर्वन्तु सर्वे मम सुप्रभातम् ॥ ४७ ॥
 श्रीकृष्णमूर्तिश्च गदाधरश्च श्रीविष्णुपादस्तु प्रयागवासः ।
 नारायणः श्रीभदरीनिवासः कुर्वन्तु सर्वे मम सुप्रभातम् ॥ ४८ ॥
 दामोदरो वै त्रिजगन्निवासः श्रीपाण्डुरङ्गश्च नृसिंहदेवः ।
 श्रीरामदेवश्च अमोघवासः कुर्वन्तु सर्वे मम सुप्रभातम् ॥ ४९ ॥
 श्रीधर्मपुत्रश्च नृसिंहमूर्तिः श्रीपिप्पलस्थश्च मुहल्लवासः ।
 डोळानृसिंहः शूर्पकारस्थ सिंहः कुर्वन्तु सर्वे मम सुप्रभातम् ॥ ५० ॥
 यतुर्भुजश्चारुसरस्वती य स्वभारती शर्वसुपर्णशेषाः ।
 उमामलेन्द्रश्च शयीमुष्मास्ताः कुर्वन्तु सर्वे मम सुप्रभातम् ॥ ५१ ॥

द्वारावती काशिकावन्तिका य प्रयागकाञ्च्यौ मथुरापुरी य ।
मायावती उस्तिमती पुरी य कुर्वन्तु सर्वे मम सुप्रभातम् ॥ ५२ ॥

भागीरथी यैव सरस्वती य गोदावरी सिन्धुकृष्णे य वेणी ।
कलिन्दकन्या यमुना य नर्मदा कुर्वन्तु सर्वे मम सुप्रभातम् ॥ ५३ ॥

वितस्तिकावेरिसतुङ्गभद्राः सुवञ्जरा भीमरथी विपाशा ।
सुताम्रपर्णी य पिनाकिनी य कुर्वन्तु सर्वे मम सुप्रभातम् ॥ ५४ ॥

स्वामिपुष्करिणी यैव सुवर्णाम्बरी तथा ।
श्रीपाण्डवी तौबरुश्च कपिला पापनाशनी ॥ ५५ ॥

गुरुर्वसिष्ठः कतुरङ्गिराश्च मनुः पुलस्त्यः पुलहश्च गौतमः ।
रैभ्यो मरीचिश्चवनश्च दक्षः कुर्वन्तु सर्वे मम सुप्रभातम् ॥ ५६ ॥

समार्णवाः सप्त कुलायलाश्च द्वीपाश्च सप्तोपवनानि सप्त ।
भूराट्टिकानि भुवनानि सप्त कुर्वन्तु सर्वे मम सुप्रभातम् ॥ ५७ ॥

मान्याता नडुषोऽम्भरीषसगरी राजा नलो धर्मराट्-
प्रह्लादः कतुराङ्घ्रिभीषणगयौ व्यासो हनूमानपि ।
अश्वत्थाम इपावुमा द्रुपदश्च श्रीजानकी तारका
मन्दोदर्यम्बिलाः प्रभातसुमहं कुर्वन्तु नित्यं हरे ॥ ५८ ॥

अश्वत्थस्य वनानि किं य तुलसीधारीवनानि प्रभो
पुत्रागस्य वनानि यंपकवनान्यन्यानि पुष्पाणि य ।
मन्दारस्य वनानि यानि य हरेः सौगन्धिकान्याय्यडो
नित्यं तानि दृशन्तु मत्प्रमुदितं श्रीवेङ्कटेश प्रभो ॥ ५९ ॥

अवेवं स्मृत्वा श्रीनिवासस्य देवी कृत्वा शौचं जैगिष्येण साकम् ।
स्नातुं ययौ पुष्करिणीं हरेश्च स्नानं सम्यक्तत्र यकार देशे ।
सम्यग्जप्त्वा व्यङ्कटेशस्य मन्त्रमुवाच सा जैगिष्यं गुरुं य ॥ ६० ॥

एति श्रीगारुडे मडापुराणे उत्तरभाण्डे तृतीयांशे ब्रह्मकाण्डे
देवी कृतवेङ्कटेशदर्शनतस्तुत्यादिवार्णनं नाम पञ्चविंशोऽध्यायः ॥

and Avinash Sathye

——
devI kRita shrI ve NkaTasha prAtaH stuti
pdf was typeset on September 25, 2024

——
Please send corrections to sanskrit@cheerful.com

